

**UCHWAŁA NR XLI/960/13
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 30 października 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania TEB Edukacja Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr XXXVIII/880/13 z dnia 26 czerwca 2013r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji udzielanych z budżetu miasta niepublicznym oraz publicznym szkołom i innym placówkom oświatowym prowadzonym przez osoby fizyczne i prawne, oraz trybu i zakresu przeprowadzania kontroli prawidłowości wykorzystywania udzielonej dotacji.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 35 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego – po rozpatrzeniu sprawy

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Nie uwzględnąć w całości wezwania TEB Edukacja Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr XXXVIII/880/13 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji udzielanych z budżetu miasta niepublicznym oraz publicznym szkołom i innym placówkom oświatowym prowadzonym przez osoby fizyczne i prawne, oraz trybu i zakresu przeprowadzania kontroli prawidłowości wykorzystywania udzielonej dotacji.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Katowice do poinformowania wnoszącego wezwanie o zajęтым przez Radę Miasta Katowice stanowisku.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Jerzy Forajter

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 września 2013 r., doręczonym Radzie Miasta Katowice w dniu 7 października 2013r., TEB Edukacja Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej zwana „Skarżącą”), wezwała Radę Miasta Katowice do usunięcia naruszenia prawa polegającym na niezgodności z ustawą z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm., dalej zwana: ustawą o systemie oświaty), w tym zwłaszcza art. 90 ust. 3, 3f i 4, uregulowaniami uchwały Rady Miasta Katowice nr XXXVIII/880/13 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji udzielanych z budżetu miasta niepublicznym oraz publicznym szkołom i innym placówkom oświatowym prowadzonym przez osoby fizyczne i prawne, oraz trybu i zakresu przeprowadzania kontroli prawidłowości wykorzystywania udzielonej dotacji (dalej zwana: uchwałą), w zakresie dotyczącym następujących regulacji: § 8 ust. 2, 3 i 9 oraz § 14 ust. 3 uchwały.

Po rozpatrzeniu sprawy Rada Miasta Katowice uznaje, iż ww. wezwanie Skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie z powodów następujących:

I. W zakresie zarzutu dotyczącego § 8 ust. 2 i 3 uchwały.

Zgodnie z § 8 ust. 1 uchwały, organ dotujący przekazuje dotacje, o których mowa w § 3 ust. 1-2, w dwunastu częściach do ostatniego dnia każdego miesiąca, na rachunek bankowy szkoły, przedszkola, poradni, placówki, innej formy wychowania przedszkolnego. Z brzmienia art. 90 ust. 3 ustawy o systemie oświaty, którego treść przywołuje Skarżąca na uzasadnienie zarzutu, wynika jednoznacznie, że przyznanie dotacji na każdego ucznia uwarunkowane jest spełnieniem materialnej przesłanki w postaci faktycznego uczestnictwa ucznia w co najmniej 50% obowiązkowych zajęć edukacyjnych w danym miesiącu. Zatem bezwzględny obowiązkiem organu dotującego jest przekazanie części dotacji należnej, której wysokość w chwili jej przekazywania każdego miesiąca musi odpowiadać faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów, a nie jedynie planowanej na dzień 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji (vide: wyr. NSA z dn. 26.07.2006 r., sygn. akt II GSK 97/2006). W związku z tym organ dotujący musi mieć zapewnioną możliwość weryfikacji informacji beneficjenta dotacji o faktycznej liczbie uczniów, a temu zaś służy wymóg udokumentowania miesięcznej informacji o rzeczywistej liczbie uczniów poprzez złożenie list obecności na poszczególnych obowiązkowych zajęciach edukacyjnych w miesiącu poprzedzającym miesiąc składania informacji. Wbrew twierdzeniu Skarżącej regulacja, o której mowa w § 8 ust. 2 i 3 uchwały, nie jest niezgodna z prawem i wykraczająca poza zakres ustawy o systemie oświaty. Stanowi oczywiste uprawnienie kontrolne będące elementem rozliczania dotacji w okresach miesięcznych – przyznawanej na każdego ucznia.

II. W zakresie zarzutu dotyczącego § 8 ust. 9 uchwały.

Postanowienie § 8 ust. 9 uchwały bez wątpienia mieści się w pojęciu „trybu udzielania i rozliczania dotacji”, o którym mowa w art. 90 ust. 4 ustawy o systemie oświaty. Regulacja ta, wbrew twierdzeniu Skarżącej, nie stanowi ograniczenia w prawie do dotacji tylko dlatego, że przyjęte zasady dopuszczają wyłącznie jedną korektę złożonej informacji o liczbie uczniów, w terminie do końca miesiąca następującego po miesiącu, którego korekta dotyczy. Skoro przekazywanie dotacji następuje w 12 częściach każdego miesiąca na podstawie ww. informacji o liczbie uczniów, która stanowi jedną z podstaw do obliczenia i przekazania należnej miesięcznej dotacji, to ewentualna korekta przedmiotowej informacji za dany miesiąc nie może następować w nieskończoność albowiem - jak należy uznać - faktyczna liczba uczniów nie może zmieniać się wielokrotnie w tak krótkim okresie czasu. Ponadto beneficjent dotacji winien sporządzać informację o liczbie uczniów w sposób rzetelny oraz z należytą starannością, co z pewnością ograniczy bądź całkowicie wyeliminuje ewentualne korekty, bowiem na podstawie przedmiotowej informacji organ dotujący angażuje (bezpośrednio przekazuje) co miesiąc na rzecz beneficjenta dotacji środki publiczne.

III. W zakresie zarzutu dotyczącego § 14 ust. 3 uchwały.

Z pewnością w świetle brzmienia art. 90 ust. 3f ustawy o systemie oświaty w związku z ww. paragrafem uchwały beneficjent dotacji może odmówić poddania się kontroli w siedzibie organu prowadzącego szkołę lub w siedzibie organu dotującego, bowiem bezwzględny w tym względzie obowiązek dotyczy siedziby szkoły lub placówki. Niemniej postanowienie § 14 ust. 3 stwarza jedynie możliwość przeprowadzenia kontroli w innym miejscu niż siedziba szkoły lub placówki, co w praktyce może nie rodzić zastrzeżeń ze strony podmiotu kontrolowanego.

W świetle powyższego wezwanie Skarżącej do usunięcia naruszenia prawa uznaje się za bezzasadne.

